

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 10 octombrie 2024

Președinte:

Asistent Judiciar:

Asistent Judiciar:

Grefier:

S-a luat în examinare acțiunea civilă formulată de reclamanții, în contradictoriu cu pârâții având ca obiect calcul drepturi salariale.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta reclamanților, avocat din cadrul Baroului Arad, reprezentantul pârâtei D.G.A.S.P.C. Arad - consilier juridic..... și reprezentanta pârâtului, consilier juridic, lipsă fiind reclamanții.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, instanța pune în discuția reprezentanților părților motivul amânării cauzei.

Reprezentanții părților opiniază că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu următoarea problemă de drept: „Dacă sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 75% din salariul de bază, prevăzut în Anexa 2 la Legea-cadru nr. 153/2017, Anexa 9, pct. 1 lit. A, subpct. 1 și 3 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 153/2018, poate fi acordat funcționarilor publici angajați în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, în condițiile în care prin aceasta s-ar depăși plafonul de 30% din suma salariilor de bază prevăzut de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.”

Reprezentanții părților arată că solicită suspendarea cauzei până la soluționarea chestiunii de drept.

TRIBUNALUL

Asupra cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

Expunerea succintă a litigiului:

Prin cererea de chemare reclamanții, în contradictoriu cu pârâții, au solicitat - obligarea pârâtei de ordin I la acordarea sporurilor pentru condiții deosebit de periculoase în cuantum de până la 75% din salariul de bază, astfel cum este prevăzut în art. 1 lit. A pct. 1 din Anexa 9 din Hotărârea pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „sănătate și asistență socială”;

- obligarea pârâtei de ordinul I la plata retroactivă (începând cu 21.12.2020) pentru 3 ani anteriori datei introducerii cererii de chemare în judecată, a sumelor reprezentând diferența neacordată aferentă sporului pentru condiții deosebit de periculoase, sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective, și acordarea în continuare a drepturilor salariale cu procentul de 75 % aplicat la salariul brut lunar;

- obligarea pârâtei de ordin I la plata dobânzii legate penalizatoare prevăzută de art. 3 alin. 2 din OG nr. 13/2011 aplicată la suma menționată la cel de-al doilea capăt de cerere, în conformitate cu art. 166 alin. 4 din Codul Muncii, de la data scadenței fiecărui drept salariat lunar până la momentul plății efective a sumelor cuvenite;

- obligarea pârâtului, prin președinte, la punerea în aplicare a actelor normative incidente, Legea cadru nr.153/2017, Regulamentul cadru din 29 martie 2018 privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „sănătate și asistență socială”;

- obligarea acestuia la întocmirea unui proiect bugetar care să conțină și sumele necesare acordării acestor sporuri salariate pentru condiții de muncă, 75% din salariul de bază, spor prevăzut la Anexa nr. 9, pct. I - pentru condiții deosebit de periculoase, lit. A, subpct. 1 și 3 din Regulamentul-cadru din 29 martie 2018 privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, în conformitate cu art. 14 alin. (1) lit. a) din Cap. II din Anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 precum și Obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

Reclamanții învederează că sunt angajații, încadrați în familia ocupațională „Sănătate și asistență socială” în cadrul pârâtei

Centrul de Abilitare și Reabilitare pentru persoane Adulte cu Dizabilități este un serviciu social de tip rezidențial care cuprinde un ansamblu de activități, cu preponderență de abilitare și reabilitare, realizate pentru a răspunde nevoilor individuale specifice ale persoanelor adulte cu dizabilități în vederea dezvoltării potențialului personal conform Ordinului 82/2019 privind aprobarea standardelor minime de calitate obligatorii pentru serviciile sociale destinate persoanelor adulte cu dizabilități.

Beneficiarii sunt în număr de 40 persoane adulte cu handicap mental și psihic, încadrate în grad de handicap I grav cu asistent personal, I grav, II accentuat și asociat cu afecțiuni medicale.

Acestora le acordă servicii de cazare, masă, îngrijire personală și servicii medicale 24/24 ore, conform Ordinului 82/2019, astfel că expunerea personalului la factorii nocivi de risc este permanentă pe toată perioada normată de lucru, iar factorii de risc sunt reprezentați de îmbolnăvire psihică, de îmbolnăvire din cauza afecțiunilor transmisibile provocate de virusuri, bacterii, paraziți, sifilis, hepatită B, C etc., de suprasolicitare nervoasă, de accidentare fizică direct survenită în urma tulburărilor de comportament și decompensărilor nervoase generate de afecțiunile psihice ale beneficiarilor.

Toate aceste date se regăsesc în buletinul de expertizare la Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului pentru personalul din unitățile de asistență social nr. întocmit de Ministerul Sănătății - Direcția de Sănătate Publică a Județului

Reclamanții subliniază faptul că acordarea sporului reprezintă un drept, nu doar o vocație, iar invocarea de către pârâta de ordin I în răspunsurile sale a „principiului sustenabilității financiare” și a faptului că sporurile „pot fi acordate”, ar fi trebuit să reprezinte criterii avute în vedere de aceasta și la momentul majorării salariilor conducerii, potrivit principiului echității.

De asemenea, lipsa fondurilor necesare plății sporurilor este o chestiune subsecventă stabilirii dreptului, nefiind de natură să înlăture temeinicia drepturilor solicitate. Neprevăderea în buget a sumelor cu titlu de spor pentru condiții de muncă deosebit de periculoase este culpa pârâtei de ordin I, de care aceasta nu se poate prevala pentru a refuza un drept prevăzut de lege. Lipsa disponibilităților financiare ale angajatorului nu constituie un argument în neexecutarea obligației asumate prin contractul individual de muncă, cel colectiv de muncă sau prin legile de salarizare a personalului bugetar. În caz contrar, s-ar ajunge ca un drept izvorât din lege sau act convențional să fie anihilat prin lipsa fondurilor financiare, ceea ce este inadmisibil.

Conform art.9 alin. (1) din Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a DGASPC aprobat prin HG nr.797/2017, finanțarea DGASPC se asigură de la bugetul local al Județului

Reclamanții învederează faptul că în acordarea acestor sporuri există discriminări evidente între angajații DGASPC Arad și cei din Iași, Timiș, Dolj, Cluj, Maramureș, aceștia din urmă obținând aceste sporuri pentru aceleași condiții de muncă, riscuri, același număr de ore de muncă, aplicându-se astfel un tratament diferențiat fără a exista o justificare rațională și obiectivă în acest sens, nici justificarea economică și nici cea financiară nereprezentând argumente suficiente pentru acceptarea unor diferențe de tratament.

În conformitate cu dispozițiile art. 166 alin. 4 Codul muncii, solicită daune-interese pentru repararea integrală a prejudiciului suferit, constând în actualizarea sumelor cu rata inflației, calculată de la data la care drepturile salariale erau datorate lunar, până la data plății efective, precum și dobânda legală penalizatoare.

Invocă în drept prevederile art.268 alin.(1) lit. c), art. 269 și urm. C. muncii, Regulamentul-cadru la Legea nr. 153/2017, Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017), OG 137/2000, Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare, Sănătate și asistență socială, aprobat prin HG 153/2018 la Legea 153/2017.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta a arătat că reclamanții sunt salariați cu contract individual de muncă ai Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, instituție din subordinea Consiliului Județean

Invocă art. 11, alin. 1, alin. 3 și alin. 4 din Legea-cadru nr. 153/2017 și arată că art. 14, alin. 1, lit. a Anexa 2, Cap. I din Legea-cadru nr. 153/2017 prevede că în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare, în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, cu respectarea prevederilor legale anumite categorii de sporuri, printre care și cel solicitat de către reclamanți.

Direcția de Sănătate Publică a Județului în Buletinul de expertizare la DGASPC pentru personalul din unitățile de asistență socială nr. la cap. Recomandări- pct. 4 propune acordarea drepturilor salariale conform, legislației în vigoare (H.G. nr. 153/2018), categoriilor profesionale care lucrează în locuri de muncă cu riscuri, fără a propune sau avansa acordarea sporurilor într-un quantum concret și precis.

H.G. nr. 153/2018, Anexa 9 - Articol unic, pct. I prevede că personalul care își desfășoară activitatea în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică, cu sau fără cazare, beneficiază de sporul prevăzut la art. 14 din cap. II din Anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv, locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase, conform prevederilor art. 14, alin. 1, lit. a de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

Rezultă în mod expres că legiuitorul a stabilit că se pot acorda astfel de sporuri de până la 75 % din salariul de bază, iar nu de 75 % cum în mod nefondat solicită reclamanții.

Cu alte cuvinte, Direcția de Sănătate Publică a Județului, ca instituție abilitată, prin analizarea riscurilor ca urmare a descrierii activității Centrului de Abilitare și Reabilitare Persoane Adulte cu Dizabilități și a constatării condițiilor de muncă și risc la care sunt supuși salariații centrului respectiv (reclamanții din dosar) consideră justificată acordarea drepturilor salariale care se cuvin în concordanță cu prevederile HG. nr. 153/2018).

Pârâta solicită să se constate și să se rețină că Direcția de Sănătate Publică a Județului prin buletinul emis nu a propus acordarea sporurilor pentru reclamanți de 75 %, cum în mod neîntemeiat solicită aceștia, ci acordarea acestor sporuri să se realizeze cu respectarea HG nr. 153/2018 prin raportare la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, care

stipulează în mod expres că se poate acorda spor de până la 75% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective.

Legiuitorul a impus două condiții imperative în acordarea acestor sporuri, și anume: că pot fi acordate și cu un procent de până la 75 %, fără a stabili un quantum concret, și, că ordonatorul principal de credite are atribuția stabilirii quantumului sporului, în limitele stabilite de legiuitor, în funcție de disponibilul bugetar și pentru menținerea echilibrului bugetar.

Pe de altă parte apreciază că buletinele de determinare sau după caz de expertizare invocate de reclamânți nu au aparența de legalitate necesară unui act juridic pentru a putea produce efectele afirmate în cerere.

Prin urmare, rezultă fără echivoc faptul că acordarea sporurilor pentru condiții vătămătoare de muncă în quantumul solicitat de reclamânți este condiționată de încadrarea în sumele prevăzute pentru cheltuieli de personal din bugetul de venituri și cheltuieli aprobate prin bugetul anual de venituri și cheltuieli cu respectarea principiului sustenabilității financiare, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat, stabilite în condițiile legii, astfel după cum în mod expres statuează HG nr. 153/2018 cu trimitere la Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul stipulând aceasta în mod cert și la OUG nr. 1688/2022.

Consiliul Județean, ordonator principat de credite, prin răspunsul înregistrat cu nr. a comunicat DGASPC, ca răspuns la adresa pârâtei nr., că acordarea sporurilor în anul 2023 este suspusă limitărilor impuse de prevederile art. 1 cap I, alin. 5 din OUG nr. 168/2022, privind unele măsuri fiscal bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, potrivit cărora: „ în anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda Proprietatea Direcției Generale de Asistentă Socială și Protecția Copilului nu poate fi difuzat sau reprodus fără autorizare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul quantumului acordat pentru luna decembrie 2022, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

În răspunsul Consiliului Județean se mai arată că, în urma analizei privind monitorizarea cheltuielilor de personal al DGASPC pentru anul în curs, sumele bugetate acoperă necesarul de fonduri exclusiv cu sumele solicitate prin adresa nr., însă pârâtei i se solicită să țină cont de prevederile OUG nr. 168/2022.

Referitor la Buletinul de expertizare emis de DSP ... în anul 2018, menționat de reclamânți în motivarea cererii, pârâta arată că DGASPC ... a solicitat Direcției de Sănătate Publică a Județului ... în anul 2018, în calitate de autoritate abilitată, expertizarea tuturor locurilor de muncă pentru personalul încadrat conform Anexei II din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Astfel, pârâta a obținut Buletinul de expertizare nr., ca urmare a solicitării DGASPC și înregistrată la DSP cu nr. pentru personalul de specialitate din centrele subordonate.

Anterior în anul 2017 DGASPC a obținut Procesul verbal de expertizare nr., solicitând Consiliului Județean ... prin adresa nr. acordarea sporului de 15% pentru acea categorie de personal.

Prin răspunsul Consiliului Județean nr. și înregistrat la DGASPC cu nr., se comunică conducerii instituției faptul că: “salariile de bază au fost stabilite la nivelul maxim al sumelor care pot fi alocate din bugetul județului pentru salarizarea personalului bugetar, acordarea sporurilor solicitate este posibilă doar în situația diminuării salariilor de bază, aprobate pentru instituția dumneavoastră, în condițiile în care bugetul Județului nu dispune de alte sume pentru asigurarea cheltuielilor de funcționare pe anul 2018”. În consecință, potrivit acestui răspuns, se poate constata că bugetul aferent anului 2018 a fost stabilit pentru întreaga instituție, inclusiv pentru centrele din subordine.

Buletinul de expertizare emis de DSP din anul 2018 și-a încetat valabilitatea prin emiterea Buletinului de expertizare nr.

Potrivit art. 34, alin. (2) din OUG nr. 114/2018, coroborat cu răspunsul Consiliului Județean nr., precum și cu următorul răspuns nr. al CJ, înregistrat la DGASPC ... cu nr., pârâta arată și susține că, începând cu data de 1 ianuarie 2019, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plății din fonduri publice, se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, situație/prevedere legală pe care legiuitorul a prorogat-o și în anii următori, după cum urmează: art. 1, alin. (12) din OUG nr. 1/2020, cu modificările și completările, art. 1 alin. (3) din OUG nr. 226/2020, Art. 1, alin. (5) din OUG nr. 130/2021, art. I, alin. (5) din OUG nr. 168/2022, iar cu privire la art. 5, alin. (9) din HG nr. 153/2018, arată că nu au intervenit modificări în condițiile de muncă inițial expertizate, doar s-au schimbat denumirile unor centre, ca urmare a modificărilor legislative.

Prin adresa Consiliului Județean, înregistrată cu nr. și la DGASPC cu nr., se solicită pârâtei să țină cont de prevederile din OUG nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal bugetare prin coroborare cu art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017.

Mai arată că, reclamantii din prezentul dosar, ca și angajați ai DGASPC, personal contractual de execuție la CARPAD, beneficiază în prezent de tunătoarele sporuri: spor pentru munca de noapte, spor în vederea asigurării continuității activității în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, nu se lucrează, în cadrul programului normal de lucru.

Cu alte cuvinte, rezultă în mod cert că reclamantii beneficiază de toate drepturile prevăzute de legislația în materie, în vigoare, de la angajarea fiecăruia în parte.

Alin. 2 al art. 14 din Legea nr. 153/2017 prevede că „Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc de către ordonatorul de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.”.

Raportat la prevederile legale mai sus amintite, sporul pentru condiții deosebit de periculoase, condiții periculoase și condiții periculoase sau vătămătoare de muncă se acordă în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate cu încadrarea în sumele prevăzute pentru cheltuieli de personal aprobate prin bugetul anual de venituri și cheltuieli cu respectarea principiului sustenabilității financiare, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat, stabilite în condițiile legii.

Invocă art. 23, art. 24 și 25 din Legea cadru nr. 153/2017.

Prin urmare, acordarea sporurilor pentru condiții deosebit de periculoase de muncă în forma solicitată de către reclamantii este condiționată, potrivit legislației în materie, de încadrarea în sumele prevăzute pentru cheltuieli de personal din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, iar pe de altă parte, Direcția de Sănătate Publică a Județului în Buletinul de expertizare nr. consideră justificată acordarea drepturilor salariale conform legislației în vigoare, respectiv a HG NR. 153/2018, fără a propune acordarea sporurilor într-un cuantum concret.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională soluționând sesizarea formulată de Președintele României privind existența unui conflict juridic de natură constituțională între autoritatea judecătorească, reprezentată de Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de o parte, și Parlamentul României și Guvernul României, pe de altă parte, care prin Decizia nr. 838 din 27 mai 2009 a constatat următoarele: pornind de la principiul constituțional al separației puterilor în stat consacrat în art. 1, alin. 4 din Constituție și având în vedere și prevederile art. 61, alin. 1 în conformitate cu care Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, Curtea Constituțională a statuat că Parlamentul, și prin delegare legislativă, în condițiile art. 115 din Constituție, Guvernul au competența de a institui, modifica și abroga norme juridice de aplicare generală. Instanțele judecătorești nu au o astfel de competență, misiunea lor constituțională fiind aceea de a realiza

justiția- art. 126, alin. 1 din Legea fundamentală, adică de a soluționa, aplicând legea, litigiile dintre subiectele de drept cu privire la existența, întinderea și exercitarea drepturilor lor subiective.

De asemenea, Curtea Constituțională precizat că, în ceea ce privește autoritatea judecătorească, conform Constituției, presupune exercitarea competențelor stabilite de lege în conformitate cu prevederile constituționale referitoare la separația puterilor în stat și deci, abținerea de la orice acțiune care ar avea ca efect subrogarea în atribuțiile altei autorități publice. Prin urmare, instanța nu poate să instituie, să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege.

În analizarea prezentei acțiuni, pârâta consideră că instanța de judecată nu poate decât să constate existența unei norme juridice în vigoare și să facă aplicarea acesteia, iar solicitarea reclamanților conform petiului cererii de chemare în judecată opiniază că este inadmisibilă, având în vedere că dreptul solicitat este condiționat de textul de lege, astfel cum a fost stabilit de legiuitor, obiectul cercetării judiciare trebuind să rezide și în verificarea legalității sporului solicitat, nu numai în verificarea condițiilor interzicerii plății acestuia.

După cum au arătat mai sus, articolul unic din Anexa, 9 din Regulamentul-cadru aprobată prin HG nr. 153/2018 prevede că personalul care își desfășoară activitatea în condiții periculoase beneficiază de sporul prevăzut la art. 14 din cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

Este vădit faptul că legiuitorul și în Anexa 9 din Regulamentul-cadru aprobată prin HG nr. 153/2018 nu a impus obligativitatea acordării sporurilor de acest fel, ci, prin raportare la art. 14 din anexa II din Legea-cadru nr. 153/2017, doar posibilitatea acordării unor astfel de sporuri cu respectarea principiului sustenabilității financiare, în sensul stabilirii nivelului de salarizare pentru personalul bugetar, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat, stabilite în condițiile legii (art. 6, lit. h din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice).

De altfel, art. 13 din HG nr. 153/29.03.2018 prevede că: „Sporurile prevăzute în anexele la prezentul regulament-cadru se acordă cu încadrarea în sumele prevăzute pentru cheltuieli de personal aprobate prin bugetul anual de venituri și cheltuieli, cu avizul sindicatelor reprezentative la nivel de unitate /sindicatelor afiliate la o federație reprezentativă pe grup de unități /sector sau, după caz, a reprezentanților salariaților”.

În speța de față, pârâta apreciază că în situația în care instanța ar admite cererea reclamanților nu ar face altceva să adauge la textul legii, deoarece numai legiuitorul respectiv puterea legislativă, poate stabili acordarea sau neacordarea unor drepturi salariale suplimentare, misiunea constituțională a instanțelor judecătorești fiind aceea de a realiza justiția, art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală adică de a soluționa, prin aplicarea legii, litigiile dintre subiectele de drept cu privire la existența, întinderea și exercitarea drepturilor lor subiective.

Cu privire la discriminarea salarială ridicată de reclamanți, pârâta solicită să nu se rețină ca fiind justă problema discriminării, în sensul susținut în acțiune, între reclamanți și alți angajați ai altor autorități din alte județe, din țară, deoarece aceștia din urmă nu fac obiectul cererii de chemare în judecată. Responsabilitatea stabilirii și acordării drepturilor de natură salariată revine ordonatorului de credite care, potrivit art. 3, alin. 1 și alin. 4 din Legea-cadru nr. 153/2017, asigură gestiunea sistemului de salarizare a personalului din instituțiile publice și are obligația de a stabili salariile de bază, în condițiile legii, dar, cu cerința imperativă de a se încadra în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu.

În acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Deciziile nr. 166/19.03.2015, nr. 642/13.10.2015, nr. 743/03.11.2015, nr. 885/15.12.2015, nr. 25/20.01.2016, nr. 104/25.02.2016, nr. 129/10.03.2016 și nr. 282/10.05.2016, cu motivele de fapt și de drept arătate.

În drept, invocă Legea-cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, HG nr. 153/2018, pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, OUG nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în

domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, OUG nr. 1/2020, privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, OUG nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, OUG nr. 130/2021, privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, OUG nr. 168/2022. privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, O.G. NR. 13/2011, actualizată, cu modificările și completările ulterioare privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar.

Prin întâmpinarea formulată, pârâtul solicită să se constate că nu neacordarea sporurilor salariale solicitate de reclamantă derivă din restricțiile impuse de actele normative subsecvente H.G. nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”.

Importante în acest sens sunt prevederile art. 3 din Regulamentul Cadru aprobat prin H.G. nr. 153/2018 potrivit căreia „În aplicarea prevederilor art. 2 și 4 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, ordonatorii principali de credite iau măsurile necesare pentru conformarea prevederilor, astfel încât suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator principal de credite, să nu depășească 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă și a indemnizațiilor lunare, după caz” precum și cele ale art. 25 din Legea nr. 153/2017.

Cu toate că aceste drepturi au fost stabilite în anul 2018, ele au fost însoțite încă de pe atunci de limitările prevăzute în art. 3 H.G. nr. 153/2018 și anume ca stabilirea acestor sporuri să nu depășească 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă și a indemnizațiilor lunare, după caz. Aceste limitări au fost menținute de-a lungul timpului prin alte acte normative, făcând astfel imposibilitatea aplicării în concret a acestor sporuri.

Arată că în baza Buletinului de expertizare nr. eliberat de DSP a Județului, cu nr., a fost încheiat Procesul - verbal nr., prin care s-a stabilit faptul că Centrul de Abilitare și Reabilitare pentru Persoane Adulțe cu Dizabilități, se încadrează la articolul unic din Anexa 9 la HG nr. 153/2018 alin. I lit. A. punctul 1, stabilindu-se acordarea unui spor de 50%. Prin Adresa D.G.A.S.P.C. a solicitat pârâtului suplimentarea bugetului la următoarea rectificare în vederea acordării sporurilor pentru condiții de muncă, personalului încadrat în Anexa II din Legea nr. 153/2017 din cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, cu motivarea că la întocmirea bugetului anual de venituri și cheltuieli al DGASPC aferent anului 2023 nu au fost prevăzute aceste sporuri. La această solicitare, pârâtul a răspuns prin Adresa nr. arătând că ”în urma analizei privind monitorizarea cheltuielilor de personal ale Direcției Generale de Asistență Socială, pentru anul în curs sumele bugetate acoperă necesarul de fonduri inclusiv cu sumele solicitate prin adresa nr., însă solicită să se țină cont de prevederile din O.U.G. nr. 168/2022”.

Prin urmare se poate observa că deși au fost efectuate demersurile legale, sporurile salariale nu au putut fi acordate datorită limitărilor impuse de lege.

Mai arată că acordarea sporurilor în anul 2024 este supusă limitărilor impuse de prevederile art. II din O.U.G. nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene potrivit căreia „începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din

salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 25 din Legea - cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice ”(1) Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz”. ”(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru instituțiile din sistemul sanitar și cele din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator principal de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă și a indemnizațiilor lunare, după caz”.

Potrivit Adresei nr., Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului a transmis fundamentarea cheltuielilor de personal în vederea aprobării acestora în bugetul pentru anul 2024 fără includerea sporului pentru condiții de muncă de 75% din salariul de bază, spor prevăzut la Anexa nr. 9, pct. I pentru condiții deosebit de periculoase, lit. A din Regulamentul cadru aprobat prin H.G nr. 153/2018 iar Județul a întocmit situația propunerilor cheltuielilor de personal cu încadrarea în prevederile art.25 din Legea - cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, pe baza datelor comunicate de către unitățile subordonate, inclusiv DGASPC De subliniat este faptul că în prezent orice majorare de cheltuieli de personal implică necesitatea identificării de noi surse de finanțare și mai mult decât atât orice majorare a sporurilor aprobate pentru anul 2024 conduce la depășirea procentului de 30% pe total ordonator principal de credite, stabilit prin art. 25 din Legea 153/2017.

În drept, invocă prevederile art. 25, art. 37 - Legea-cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, art. 3 - HG nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

În data de 05.07.2024, **pârâțul** a depus note scrise cu privire la aplicabilitatea OUG nr. 62/2024, prin care arată că dinamica litigiului, natura dar și obiectul acestuia ar impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu unor chestiuni de drept, în măsura în care aceasta ar fi utilă pentru tranșarea unor aspecte susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite.

Aceasta nu doar ca ar veni în sprijinul instanțelor prin asigurarea unei practici judiciare uniforme și unitare ci ar preveni paralelismul legislativ prin clarificarea unor chestiuni de drept interpretative, pasibile să conducă la pronunțarea unor hotărâri divergente privind probleme identice.

În data de 01.08.2024, **pârâta** a depus note scrise cu privire la aplicabilitatea OUG nr. 62/2024, prin care arată că, luând în considerare natura și obiectul prezentului litigiu, susține că se impune sesizarea obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri asupra unor chestiuni de drept invocate în dosar, de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, în măsura în care aceasta ar fi utilă pentru rezolvarea unor aspecte susceptibile de a da naștere unor interpretări diferite.

Aceasta, în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126, alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, și ținând cont de configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, precum și de necesitatea asigurării unei practici judiciare uniforme și unitare.

În data de 24.09.2024, **reclamanții** au depuse note scrise cu privire la aplicabilitatea OUG nr. 62/2024, prin care arată că, având în vedere că obiectul acțiunii se circumscrie celor menționate în art. 1 din OUG nr.62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, analizând admisibilitatea sesizării, solicită ca în temeiul art.519 Cod procedură civilă coroborat cu art. 2 alin. 1 din OUG nr.62/2024, să se dispună sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept, respectiv: Dacă sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 75% din salariul de bază, prevăzut în Anexa II la Legea cadru nr.153/2017, Anexa 9, pct. I, lit. A, subpunct 1 și 3 din Regulamentul aprobat prin HG nr.153/2018, poate fi acordat funcționarilor publici angajați în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, în condițiile în care prin aceasta s-ar depăși plafonul de 30% din suma salariilor de bază prevăzut de art.25 din Legea nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanții sunt angajați ai, județul, din cadrul, fiind salariați conform Legii nr. 153/2017.

Obiectul acțiunii este reprezentat de drepturile salariale ale acestora, respectiv plata sporului pentru condiții deosebit de periculoase reglementat prin HG nr. 153/2018.

Potrivit art. 1 din OUG nr. 62/2024 din 13 iunie 2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, această ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal (alin. 1), precum și litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

Art. 2 din OUG nr. 62/2024 stabilește obligația instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, de a solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Instanța constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 și art. 2 din OUG nr.62/2024, respectiv art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei: obiectul cererii de chemare în judecată vizează stabilirea și plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a litigiului, chestiunea de drept care formează obiectul judecării nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Fiind întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 Tribunalul va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept: „Dacă sporul pentru condiții

periculoase sau vătămătoare de până la 75% din salariul de bază, prevăzut în Anexa 2 la Legea-cadru nr. 153/2017, Anexa 9, pct. 1 lit. A, subpct. 1 și 3 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 153/2018, poate fi acordat funcționarilor publici angajați în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, în condițiile în care prin aceasta s-ar depăși plafonul de 30% din suma salariilor de bază prevăzut de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.”

Față de disp. art. 520 alin. 1 ultima teză, Tribunalul reține OUG nr. 62/2024 derogă de la disp. Codului de procedură civilă, în sensul că este obligatorie sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru litigiile având ca obiect drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, chiar dacă chestiunea de drept de care depinde soluționarea cauzei nu este de natură a genera interpretări diferite. De asemenea, instanța este datoare a nu se antepununga asupra fondului cauzei, prin încheierea de sesizare a ICCJ în vederea pronunțării hotărârii prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept, conform OUG nr. 62/2024.

Tribunalul va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări, conform art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, iar în baza art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62 din 2024, prezenta încheiere se va comunica Înaltei Curți de Casație și Justiție, urmând a se aduce la cunoștința Secției de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale din cadrul Tribunalului Arad și se va comunica în copie, prin poștă electronică, tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese în aceeași materie.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În baza art. 1 alin. 1 și art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

„Dacă sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 75% din salariul de bază, prevăzut în Anexa 2 la Legea-cadru nr. 153/2017, Anexa 9, pct. 1 lit. A, subpct. 1 și 3 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 153/2018, poate fi acordat funcționarilor publici angajați în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, în condițiile în care prin aceasta s-ar depăși plafonul de 30% din suma salariilor de bază prevăzut de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.”

În temeiul art. 2 alin. 3, art. 3 și art. 4 din OUG nr. 62/2024, raportat la art. 520 din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 412 alin. 1 pct. 8 din Codul de procedură civilă, suspendă soluționarea cauzei privind pe reclamanții în contradictoriu cu pârâții

Prezenta încheiere se va comunica Înaltei Curți de Casație și Justiție, se va aduce la cunoștința conducerii Secției de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale din cadrul Tribunalului și se va comunica prin e-mail către curțile de apel și tribunalele din țară.

Fără cale de atac.

Pronunțată la data de....., prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte

Asistent Judiciar

Asistent Judiciar

Grefier

Se comunică:

Reclamanților:

Pârâților:

Red...../Tehnred. /4ex, 2 com/21.10.2024

Prezenta încheiere se va înainta Înaltei Curți de Casație și Justiție prin adresă, va fi adusă la cunoștința conducerii instanței și se va comunica tribunalelor și curților de apel prin poștă electronică.